

číslo 24.
16. červen AD 2013

11. neděle v mezidobí

Zpravodaj farností
Hustopeče nad Bečvou,
Špičky,
Černotín,
a Běloutín

Slyš, Hospodine, můj hlas, jak volám, tys má pomoc, nezavrhuj mě, neopouštěj mě, Bože, můj spasiteli!

Žl 27,7.9

1. čtení: 2 Sam 12,7-10.13 2. čtení: Gal 2,16.19-21 Ev.: Lk 7,36 - 8,3

Žalm 32 **Odpusť, Pane, co jsem zavinil hříchem.**

MILOST A OSPRAVEDLNĚNÍ

Mystické setkání sv. Pavla s Kristem

Bůh - Stvořitel - se zvláštní láskou a úctou člověka stvořil, vyvolal ho z nicoty k bytí a navíc ho stvořil ke svému obrazu - vyznamenal jej podobností se sebou samým. Načež ho postavil do ráje, do nerušeného a oblažujícího vztahu s Bohem. Jenže člověk si tento rajský vztah neudržel. Tak lehký příkaz - jíst ze všech stromů rajských, nikoliv však ze stromu poznání dobra a zla - porušil. Podlehl pokušení zlého ducha a tím ztratil nejenom blažený stav, ale i možnost dosažení svého životního cíle - nebe.

První člověk se dopustil hříchu, a od té doby jsou světové dějiny psány krví a slzami.

To nám otevírá otázku hříchu dědičného a s ním i vtělení a vykupitelské smrti Ježíše Krista, tedy záležitost ospravedlnění.

OSPRAVEDLNĚNÍ je nejvznešenější dílo Boží lásky k člověku. Je to milosrdný a nezasloužený dar Boha, který odpouští naše hříchy, činí nás spravedlivými a posvěcuje celou naši bytost a je dílem milosti Ducha Svätého. Byl nám zasloužen Kristovým utrpením a je nám udělen křtem. Ospravedlnění navozuje svobodnou odpověď člověka, projevující se vírou v Krista a spoluprací s milostí Ducha Svätého.

OSOBNÍ OSPRAVEDLNĚNÍ je postavení člověka do stavu, v němž měl podle vůle Boží být a to hned od svého početí v lůně matky, tak jako se to stalo u Panny Marie. To znamená, že od prvního okamžiku svého života, měl být člověk ve stavu posvěcující milosti neboli spravedlnosti, tedy bez dědičného hříchu. Toto se však děje až na základě vykupitelských zásluh Kristových skrze jeho utrpení, kříž a smrt. Člověk se tedy nestává spravedlivým před Bohem na základě skutků přikázaných židovským zákonem, nýbrž vírou v Krista Ježíše. (Gal 2,16) Nebyli jsme vykoupeni ani krví a obětmi býků a beranů, ale krví našeho Spasitele Ježíše Krista.

Žádný člověk nemůže ospravedlnit sám sebe. Ospravedlnění je dílo Boží lásky. Přichází od Boha, který kvůli tomu poslal na svět svého Syna Ježíše Krista. Ospravedlnění pro nás znamená, že jsme prostřednictvím Ducha Svatého vysvobozeni z moci hříchu a ze smrti, můžeme směřovat k nekončícímu životu, k životu před Boží tváří.

Pavel prohlašuje: „Vždyť všichni jsou hříšníci a nedostává se jim Boží slávy.“ (Řím 3,23) Hřích nemůže obstát před Bohem, neboť Bůh sám je spravedlnost a dobro. Ale je-li důsledkem hříchu smrt, co se stane s hříšníkem? Bůh našel způsob, jak zničit hřích a při tom zachránit hříšníka. Našel způsob jak člověka OSPRAVEDLNIT. Ve křtu se nám dostává „ospravedlnění, které dává Bůh na základě víry v Ježíše Krista. (Řím 3,22) Skrze Ducha Svatého, který byl vylit, bychom měli žít ve shodě s vůlí Boží. Prostřednictvím SVÁTOSTÍ, které Ježíš světil církvi, jsme uzdraveni a posilováni. Při slavení eucharistie se pro nás zpřítomňuje Ježíšova oběť a my se ve spojení s Kristem, navzdory svým lidským slabostem, stáváme jeho tajemným tělem a žijeme z jeho moci. Nikdo se nemůže stát křesťanem mimo církev. Vždy, když čtu, vždy když slyším slůvko křest, vzpomenu si na jednoho mladíka, milého studenta, který vážně onemocněl rakovinou. Nebyl sice vychován křesťansky, žil bez víry, ale přece ve chvíli blížící se smrti, mu jeho maminka, našim přičiněním, položila otázku: „Jeníčku, chtěl bys být pokřtěn?“ A synek při plném vědomí odpověděl: „Nechci.“ Jak tragické a bolestné! Všechnu nevěru, všechny hříchy by voda křestní smyla a jeho duše by byla čistá. A spása duše i nebe by byla jistá jen za nějakou minutu upřímné víry a lítosti nad minulostí. Snad Boží milosrdenství na základě naší víry, našich modliteb a mší svatých ulehčí jeho život na věčnosti. Bůh má jistě cesty a způsob jak umožnit i nepokřtěnému dojít cíle a tak neminout Boha i nebe. Jednoho se však nepokřtěnému nedostává - a to „světla slávy“, které uschopňuje požívání Božích dober s přímým patřením na nekonečno Boží podstaty.

Ospravedlnění je ústředním pojmem „UČENÍ O MILOSTI“. Znamená obnovu vztahu mezi Bohem a člověkem. Protože tento vztah (spravedlnost) uvedl do života Pán Ježíš, můžeme jen díky jemu nalézt cestu zpátky k Bohu. V Ježíši jsme „ospravedlnění“ a určitým způsobem vstupujeme do jeho neporušeného vztahu k Otci. Věřit proto znamená přijmout za svou Ježíšovu spravedlnost a jeho život.

V jakém vztahu je milost k naší svobodě? Boží milost vychází člověku vstříc ve svobodě, vyhledává ho a s respektem k jeho naprosté svobodě mu pomáhá. Milost nikoho k ničemu nenutí. Boží láska si přeje náš svobodný souhlas. Milost ale není pro člověka cizí věc přicházející z vnějšku; je tím, co si vlastně člověk ve své nejhlubší svobodě skutečně přeje. Milost neruší přirozený řád, naopak předpokládá jej a dovršuje. Tím, že se nás Bůh dotýká svou milostí, předjímá svobodnou odpověď člověka. Ano, Bůh nám vychází vstříc, ale i my jemu musíme jít naproti.

KOUTEK PRO DĚTI

41. Metodějovi žáci byli velkomoravským knížetem Svatoplukem vyhnáni

Metodějovou smrtí vše neskončilo. Jeho nástupcem se stal Gorazd, který měl kolem sebe spoustu spolupracovníků kněží a dobrovolníků. Nedělali nic špatného, přesto se proti nim postavil kníže Svatopluk. Oblbil si totiž kněze z Německa, kteří mu radili, aby s Metodějovými žáky skoncoval. Největším rádcem a našeptávačem byl biskup Viching. Závíděli totiž kněžím z Velké Moravy jejich úspěch a přízeň obyčejných lidí. Proto knížete Svatopluka přiměli, aby Metodějovy žáky ze země vyhnal.

Bylo smutné, že museli opustit Velkou Moravu. Ale dlouho se tím netrápili. Rozdělili se na skupinky a odešli do zemí, kde o Pánu Bohu mnoho lidí nevědělo. Někteří se vydali do Bulharska a odtud do Srbska a Ruska, jiní šli do Polska a Chorvatska, někteří se uchýlili do Čech, kde je s radostí přijala kněžna Ludmila. Všude, kam přišli, si připomínali Metodějova slova, že nestačí o Bohu jen mluvit. Konat dobro znamená přiložit ruku k dílu a podělit se s ostatními o to, co umím. Zakládali proto školy, kostely a kláštery. Učili lidi obdělávat půdu a hospodařit s ní. Dodnes se v některých zemích používá písmo, které upravil jeden z Metodějových žáků. Říkalo se mu cyrilice. Z něj se pak vytvořila azbuka,

písmo užívané dnes například v Rusku nebo Bulharsku.

Metodějovi žáci si často vzpomněli na Metodějova slova, že nestačí o Bohu jen mluvit. Konat dobro znamená přiložit ruku k dílu a podělit se s ostatními o to, co umím. Dokážeš se také ty podělit s ostatními o to, co umíš?

POUTNÍ SOUTĚŽ

Odpovědi je možné zasílat prostřednictvím SMS na telefonní číslo: 733 741 614 nebo na e-mailovou adresu: fad.tistin@seznam.cz nebo písemně do schránky na faře v Hustopečích.

KOLO ČTVRTÉ:

- Kdo vedl Izraelce při dobývání Jericha?
 - Áron
 - Gedeón
 - Jozue
- Kdo dal jméno Mojžíšovi?
 - faraónova dcera
 - matka Mojžíše
 - faraón
- Kolika let se dožil Šét?
 - 820 let
 - 900 let
 - 912 let
- Kolik vážil šupinatý pancíř, do kterého byl Goliáš oděn?
 - 2500 šekelů bronzu
 - 5000 šekelů bronzu
 - 7500 šekelů bronzu
- Koliknásobnou náhradu dostane ten, kdo se pro Ježíšovo jméno něčeho vzdá?
 - dvacetinásobnou
 - padesátinásobnou
 - stonásobnou
- Pro zaplacení chrámové daně řekl Ježíš Petrovi: ulov první rybu a v jejích ústech najdeš?
 - peníz
 - diamant
 - zlato
- Květnou neděli začíná?
 - postní doba
 - velikonoční třídení
 - Svatý týden
- Kdo byl stým nástupcem svatého Petra na papežském stolci?
 - sv. Evžen II.
 - Valentin
 - Řehoř IV.
- Kolik proseb má modlitba Otčenáš?
 - 5 proseb
 - 7 proseb
 - 9 proseb
- Upřímná lítost nad hříchy z lásky k Bohu je?
 - pravá lítost
 - nedokonalá lítost
 - dokonalá lítost

Správné odpovědi z minulého čísla: 1a, 2c, 3b, 4a, 5b, 6b, 7b, 8c, 9a, 10c

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 16. 6. do 23. 6. 2013

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 16. 6. 11. neděle v mezidobí	Hustopeče	8:00	Za Cecílii Kopřivovou, manžela Josefa, zetě Vratislava, sourozence a rodiče Škrhlovy a Kopřivovy a živou rodinu
	Černotín	9:30	Za děti, které poprvé přistoupí k prvnímu svatému přijímání
	Bělotín	11:00	Za Jana a Františku Václavíkovy, 4 syny a vnuka Františka
Pondělí 17. 6. <i>sv. Rainer</i>	Špičky	18:00	Za živé a + farníky
Středa 19. 6. <i>sv. Jan Nepomuk</i> <i>Neumann, sv. Romuald</i>	Černotín	17:00	Za + Josefa Dobeše, manželky, syna, živou rodinu a dvo
Čtvrtek 20. 6. <i>sv. Silverius</i>	Bělotín	18:00	Za Boží požehnání a ochranu P. Marie pro Karla Ondřeje
Pátek 21. 6. <i>sv. Alois Gonzaga,</i> <i>památká</i>	Hustopeče	18:00	Za + Jana Kubicu, 2 manželky, bratra, rodiče, sourozence, rodinu Heraltovu, Majkusovu a dvo
			Za + Jana Frydrycha, manželku, rodiče, sestry, jejich manželky a za + z rodiny Frydrychovy a Bůčkovy
Sobota 22. 6. <i>sv. Jan Fisher a sv. Tomáš</i> <i>More, sv. Paulín Nolánský</i>	Černotín	18:00	Za + syna, manžela, rodiče, živou rodinu a dvo
Neděle 23. 6. 12. neděle v mezidobí Sbírka pro obce postižené povodní	Hustopeče	8:00	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, Marii Smrčkovou a živou a + rodinu
	Bělotín	9:30	Za živou a + rodinu Tedlovu, Heinzovu a staříčky Kleiberovy
	Špičky	11:00	Za + Františka Palackého, manželku a dvo

Tel. na faru: ☎ mobil: **733 741 614** a 📠 stabil: **581 626 040**
 Webové stránky farnosti: <http://www.ihustopece.cz/farnost/>